

Fàbrica Burés

Sant Joan de Vilatorrada

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sant Joan de Vilatorrada
Emplaçament Passeig del Riu, s/n (Sant Joan de Vilatorrada)

Coordenades:

Latitud: 41.74475
Longitud: 1.80787
UTM Est (X): 400876
UTM Nord (Y): 4622123

Classificació

Número de fitxa 08218-20
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: L'edifici de la fàbrica va ser abandonat a finals dels anys 60 entrant en un estat de degradació força ràpid i acusat.
Protecció Inexistent
Observacions protecció: Ref. Cadastral: 9922009 DG 0202 S
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 29209DG0202S
Fitxes associades:
[Fàbrica Gallifa](#)
[Fàbrica Borràs](#)
Autoria de la fitxa Arqueociència S.C. SL. (Raquel Valdenebro)
Data de registre de la fitxa: dc., 27/12/2000 - 01:00

Descripció

La fàbrica Burés, també anomenada "Fàbrica del Mig" es troba instal·lada entre les fàbriques Borràs i Gallifa. Es tracta de tot un conjunt arquitectònic format per l'edifici de la fàbrica i tot un seguit de construccions de diferents èpoques adossades. La seva orientació és perpendicular al riu Cardener en sentit E-O, mantenint l'entrada principal al cantó de llevant a tocar del riu, ja que la banda de ponent limita directament amb el rec de la resclosa. L'edifici de la fàbrica pròpiament dita consta de planta baixa, i dos pisos i és coberta a quatre aigües amb teula. Construïda en mur de maçoneria es troba actualment arrebossada en tot el seu exterior. S'obren a les tres façanes -nord, migdia i llevant- un seguit de grans finestrals rectangulars que li proporcionen la il·luminació natural. Molts d'aquests finestrals es troben reforçats amb dovelles de maó. Una sèrie de construccions s'adossen a les quatre façanes formant un conjunt complex. Destaca especialment el cos adossat a la façana de ponent per ser el més antic i trobar-se a tocar de la resclosa. Es tracta d'un cos rectangular amb finestres irregulars que arriba fins a l'alçada del primer pis. Destaca també d'antiga factura la torre adossada al cantó N-E . Els coberts que s'adossen als cantons de Ponent i Llevant són de recent edificació i aprofitats actualment com a seu de indústries i tallers actuals. Forma part del conjunt de la fàbrica l'estructura de la resclosa que és compartida amb les altres dos fàbriques veïnes de Sant Joan (Borràs i Gallifa)

Història

La fàbrica Burés, també anomenada "Fàbrica del Mig" es troba instal·lada entre les fàbriques Borràs i Gallifa. Els orígens de la fàbrica es remunten a l'amistat que unia Francesc Burés i Oleguer Borràs, els quals a més a més van emparentar-se el 1854 (Esteve Burés i Arderiu es va casar amb Raimonda Borràs i Pons, gemina d'Ignasi Borràs). Amb el seu amic Burés solien passar resseguint el curs fluvial del Cardener buscant algun salt d'aigua on instal·lar-se fins que va trobar com a idoni el lloc de Sant Joan. Prèviament van haver de solucionar el problema de l'aigua, comprant el permís per construir una resclosa el 1851. Ambdós industrials (Burés i Borràs) compartien també la resclosa. Pels vols del 1860 va alçar-se l'edifici fabril i l'empresa comptaria amb el nom de "Francisco Burés i Compañía", referint-se també als seus fills. El capital social era de 178.000 rals, disposava de setze telers, 1.500 fusos i tenia 36 treballadors. Quan Francisco Burés va morir, els seus fills es van fer càrrec de la companyia, i el 1869 va passar a anomenar-se "Burés Hermanos". L'interès dels nous propietaris va anar disminuint a mida que s'interessaven per uns nous terrenys a Castellbell i el Vilar on van fundar la Colònia Burés, encara avui dia en actiu. L'aiguat del 1907 va inundar aquesta fàbrica com moltes altres del Cardener. El 1911 seguint el model de colònia, es van construir al costat de la fàbrica un grup de casetes formant un carrer que servien d'estada als treballadors de la fàbrica (actual carrer Burés). A banda de les cases també es va aixecar una carnisseria, barberia i sala de ball. El 1922 comptava amb 30 treballadors: 25 dones i 5 homes i constava com a propietari Jaume Campmajor. Aquest va regir la fàbrica fins l'any 1958, quan un empresari sabadellenc, Pere Riba i Doménech, es va fer càrrec del negoci. Era l'origen de l'actual Auxiliar Tèxtil Riba, que va tenir el seu primer emplaçament en aquesta fàbrica fins que el 1965 va adquirir els actuals terrenys quedant totalment abandonada l'actual edifici. (CAMPRUBÍ, 1984)

Bibliografia

CAMPRUBÍ I PLANS J.(1998), Fàbriques i empreses. 4 anys de reportatges a Regió 7. 1994-1997. Vol II. Fundació Caixa de Manresa. Manresa. Pàgs. 26 -27. CAMPRUBÍ I PLANS J.(1984): Fàbriques i empreses. Vol I. Fundació Caixa de Manresa. Pàgs. 37-46. CAMPRUBÍ I PLANS J (1984), La dinàmica d'un poble.

Cambra de Comerç de Manresa. Manresa. Pàgs.187-204. SOLANELLAS T.(1999), Sant Joan de Vilatorrada. Història en imatges. 1880-1979.Col. Fotografia històrica. núm 7. C.E.B. Manresa.

